

UPRAVNI SUD U SPLITU

728

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Mireli Valjan-Harambašić, te Marijani Jurić, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Božidara Jadrića iz Splita, Doverska 11, zastupanog po opunomočeniku Vinku Fabjanoviću, odvjetniku u Splitu, Kralja Zvonimira 40, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, (ranije Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije) zastupanog po opunomočenici Marini Ljubić Karanović, prema generalnoj punomoći pohranjenoj kod ovog suda pod poslovnim brojem 39 Su-517/15, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 4. veljače 2016., objavom odluke temeljem čl. 61. st. 5. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10, 143/12 i 152/14), 12. veljače 2016.

presudio je

Poništava se rješenje tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/13-01/1027, urbroj: 376-05/JK-13-04(DB) od 02. rujna 2013. i predmet se vraća tuženiku na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženika klasa: UP/I-344-08/13-01/1027, urbroj: 376-05/JK-13-04 (DB) od 2. rujna 2013. odbačen je kao nedopušten zahtjev Božidara Jadrića, ovdje tužitelja, za rješavanje spora.

Tužitelj je pravovremeno podnio tužbu ovome суду protiv rješenja tuženika klasa: UP/I-344-08/13-01/1027, urbroj: 376-05/JK-13-04 (DB) od 2. rujna 2013. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je osporenim rješenjem odbijen njegov zahtjev za rješavanje spora od 12. kolovoza 2013. kao nedopušten, da je kao razlog takvog postupanja u obrazloženju rješenja između ostalog navedeno da je iz dostavljene dokumentacije od operatora utvrđeno kako korisnik nije proveo propisani postupak ulaganja žalbe u skladu s člankom 51. ZEK-a, odnosno da nije uputio zahtjev za rješavanje spora u roku od 30 dana od zaprimanja odgovora na reklamaciju, te tužitelj opovrgava iznesene tvrdnje tuženika, navodeći da tuženik nije imao u dostavljenoj dokumentaciji ni jednog dokaza za takvu tvrdnju, da se radi o ishitrenoj i olako donijetoj odluci tuženika o prihvaćanju neistinite tvrdnje operatora date u uvodu dopisa od 30. kolovoza 2013., navodeći da je po primitku pobijanog rješenja dana 28. rujna 2013. uputio zamolbu HAKOM-u 12. listopada 2013. radi dostave raspoložive dokumentacije zaprimljene od H1 telekoma, da iz zaprimljen dokumentacije od HAKOM-a nije mogao pronaći ni jedan dokaz da je zaprimio preporučenu pošiljknu ili da je potpisao povratnicu poslanu korisniku, ovdje tužitelju, s dopisom nadnevka 8. ožujka 2013., ističući da dopisi o odluci Povjerenstva za reklamacije potrošača od 8. ožujka 2013. nisu poslani preporučeno pošiljkom s povratnicom dva puta, nego u običnoj poštanskoj pošiljci i bez povratnice, da su kao takve obje nađene u PTT sandučiću, da je prvu pošiljknu otvorio tek nakon povratka iz inozemstva, da je drugu istovjetnu odluku nadnevka 8. ožujka 2013. našao u PTT sandučiću 17. srpnja 2013., a koju je zatražio radi slanja pravodobnog zahtjeva HAKOM-u 12. kolovoza 2013., da je H1 telekom za vrijeme odsutnosti tužitelja s adrese prebivališta u Splitu (za vrijeme neprekidnog boravka u inozemstvu od 4. lipnja 2012. do 15. lipnja 2013.) koristio nepovoljnou okolnost po tužitelja, te tužitelj u tužbi nadalje navodi razloge zbog kojih smatra da je njegov zahtjev za rješavanje spora osnovan. Iz sadržaja tužbe proizlazi da je tužitelj tužbu podnio zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelj je predložio da sud poništi osporeno rješenje tuženika i da poništi odluku Povjerenstva za reklamacije potrošača H1 telekoma od 8. ožujka 2013.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu u kojem odgovoru u bitnom navodi da je Povjerenstvo za pritužbe potrošača H1 telekom (dalje: Povjerenstvo) donijelo svoju odluku 8. ožujka 2013., da je ista dostavljena tužitelju, da je prema tvrdnji samog tužitelja prvu običnu pošiljku otvorio nakon povratka iz inozemstva, odnosno 15. lipnja 2013., da se u tom trenutku tužitelj upoznao sa sadržajem odluke Povjerenstva, da je u dalnjem roku od 30 dana imao mogućnost obratiti se tuženiku sa zahtjevom za rješavanje spora između krajnjih korisnika usluga i operatora prema članku 51. stavak 1. ZEK-a, kako je tužitelj sa sadržajem odluke Povjerenstva upoznat 15. lipnja 2013., a da je zahtjev za rješavanje spora između krajnjih korisnika usluga i operatora podnio 13. kolovoza 2013., da je očito kako nije proveo u roku propisani postupak podnošenje zahtjeva za rješavanje spora između krajnjih korisnika usluga i operatora u smislu članka 51. ZEK-a, da navodi koje tužitelj iznosi kao razlog za poništenje osporavanog rješenja smatra neutemeljenim, da je rješenje zakonito i da je doneseno u okviru zakonskih nadležnosti. Tuženik napominje da je tužitelj 6. srpnja 2013. kontaktirao H1 telekom (zapis službe za korisnike) radi ponovnog uručenja odluke Povjerenstva, navodeći da isto ukazuje kako je tužitelj nakon povratka iz inozemstva, odnosno 15. lipnja 2013. već bio upoznat sa sadržajem odluke Povjerenstva. Slijedom navedenog tuženik predlaže da sud temeljem članka 57. Zakona o upravnim sporovima odbije tužbu kao neosnovanu.

Sud je 4. veljače 2016. održao javnu raspravu, te je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10, 143/12 i 152/14) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora, na koju raspravu je pristupila zamjenica opunomoćenika tužitelja i opunomoćenica tuženika.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj sud utvrdio je da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Predmet spora je zahtjev tužitelja podnesenog tuženiku 12. kolovoza 2013. radi rješavanja spora između krajnjeg korisnika usluga, ovdje tužitelja, s operatorom javnih komunikacijskih usluga.

Među strankama je sporno je li zakonito osporeno rješenje tuženika kojim je odbačen kao nedopušten zahtjev tužitelja za rješavanje spora, odnosno je li tuženik pravilno i zakonito utvrdio da je zahtjev za rješavanje spora tužitelj podnio protekom roka od 30 dana od zaprimanja pisanog odgovora povjerenstva za reklamacije HI telekoma, urbroj: I-846-DZ/ST od 8. ožujka 2013., koji rok je propisan odredbom članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

Prema odredbi članka 50. stavku 13. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08, 90/11, 133/12 i 80/13, dalje ZEK-a), na pisani odgovor operatora iz stavka 12. ovoga članka krajnji korisnik usluga ima pravo podnijeti pritužbu (reklamaciju) povjerenstvu za pritužbe potrošača pri operatoru javnih komunikacijskih usluga u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora. Povjerenstvo za pritužbe potrošača operatora javnih komunikacijskih usluga obvezno je dostaviti pisani odgovor krajnjem korisniku usluga u roku od 30 dana od dana zaprimanja njegove pritužbe.

Prema odredbi članka 51. ZEK-a u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge ili prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Prema odredbi članka 85. stavku 1. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj 47/09 – dalje: ZUP-a) dostava se obavlja osobno naslovljenoj osobi kad od obavljanja dostave počinje teći rok koji se ne može produžiti ili kad je takva dostava propisana (osobna dostava). Kad se naslovljena osoba ne zatekne na mjestu dostave, dostavljač će u poštanskom sandučiću ili pretincu ili kod osobe zatečene na mjestu dostave ostaviti pisani obavijest da u određeni dan i sat bude na mjestu dostave radi primanja pismena i gdje do toga dana sama može podići pismeno (stavak 2). Ako dostavljač u naznačeno vrijeme ne pronađe naslovljenu osobu ili ako ona odbije primiti pismeno, dostavljač će ostaviti pismeno u njezinom poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima drugom za primatelja vidljivom mjestu. Na dostavnici uz ostavljeno pismeno dostavljač će naznačiti razlog takve dostave, dan i sat kad je ostavio pismeno i potpisati se (stavak 3). Kad dostavljač prilikom